

Εν Δράμα τη 5 Ιανουαρίου 1923

Αγαπημένη μου αδελφούλα

Είναι νύχτα και όλα γύρω μου κοιμούνται. Έξω οι νιφάδες πέφτουν σαν άσπρα πέταλα τριανταφύλλου η γη σκεπάσθηκε με το άσπρο σεντόνι και γω κάθομαι και σκέπτομαι αίφνης μου έρχεται η μρφή της αδελφούλας μου μπροστά μου τότε θυμήθηκα ότι προ μιάς ώρας πήρα γραμματάκι της γεμάτο παράπονα. Αλλά γιατί αυτά τα παράπονα; Εγώ σου γράφω εγώ αγαπώ την αδελφή μου με την καρδιά μου ποτέ μου δεν σε λησμονώ.

Λυπήθηκα πολύ που είσε άρωστη μα πάλι αυτό το στομάχι; Να τώρα σου γράφω δυό λόγια για να σου ρίξω λίγο βάλσαμο παρηγοριά και αγάπης στη βασανισμένη σου καρδούλα που πάντα καλή ζητάει απ' τ'αδελφάκι της ανακούφιση. Μάθε αδελφούλα μου πως αύριο μεθαύριο φεύγουμε για το Δεδέαγατς πόσο άσχημα και μ'αυτόν τον καιρό μάλιστα.

Σε καληνυχτίζω και σου εύχομαι ταχείαν ανάρρωση.

Με αγάπη

Στάλιος

Τους χαιρετισμούς μου στη Νεφέλη